

Theses

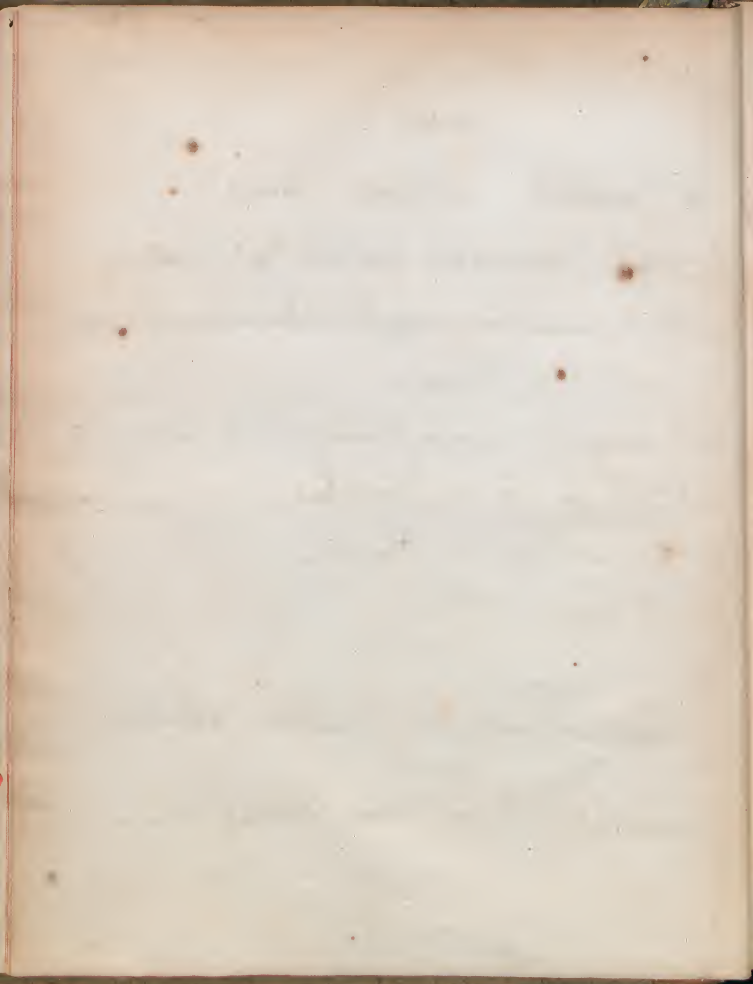
Et Quaestiones Medicae omnes
In Scholis Parisiensibus Agitatae et Discussae
a Mense novembris 1734, ad mensem novembrem 1740

Decanis

M^o Michael Ludovico Reneaume De la Garenne.
M^o Ludovico Claudio Bourdelin.
M^o Joanne Baptistâ Chomel.)
M^o Urbano Leaulte.)

Collegis ordinavit et in Facultatis Bibliotheca
reposit

Hypocrinus Theodorus Baron Decanus anno 1751.

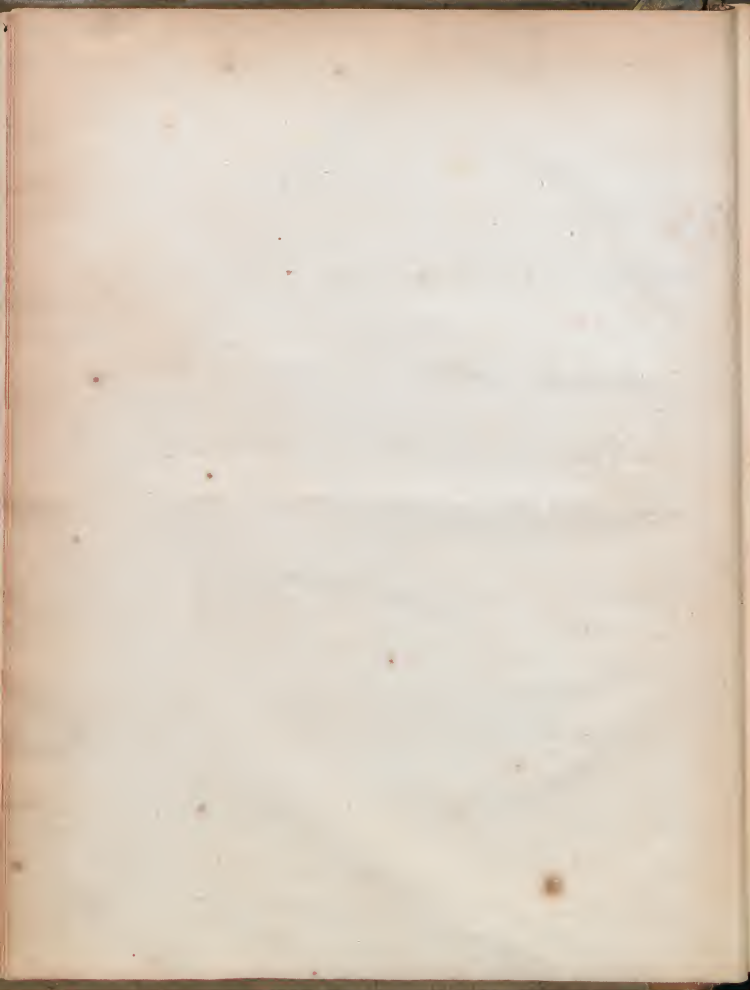
Decanatus

M^r. Michaelis Ludovici Peneau, De la Garanne.

a. Die. Sexto Mensis Novembris anni 1734.

ad Diem. tertium mensis Novembris anni 1736.

1
DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO.

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manē discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis decimo octavo
Novembris, anni M. DCC. XXXIV.

M. ANTONIO-JOANNE DAVAL,
Doctore Medico, Præside.

An qualis Nutritio, talis Secretio?

I.

QUI (a) ex manifestis obscura conicere nesciunt, hi naturam hominis callere nequeunt. Secandi cadaveris peritia, molem, figuram, nexum, situm, structuram organorum exhibet. Alia sunt longe præstantiora, quæ immediatis sensibus detegi non possunt. Patet ex homine oriente, crescente, vigente, agrotante. Solus Medicus, in semetipsum & in alios homines inquirens, eadem evidentiùs judicat. Solus vilia (b) cognoscens quæ vulgus ignorat ad plurimos usus convertit. Corpus (c) sibi ipsi semper idem, sive in maximis sive in minimis partibus. Omnia sibi invicem famulantur, inter ea nihil priùs factum, nihil posterius morum; Circulum describunt cujus (d) principium nullum est. Principium (e) omnium unum est, & finis omnium unus, & idem finis atque principium. Prima harumce partium materies, Terra & Aqua; secunda si bræ diversæ, variique liquores. Cunctarum agens ignis, sive motus. Hæce virtute, in omnibus modò discors consonantia, modò consonans discordia. Ut in musicæ compositionibus, ita in œconomia animali, quæ (f) maxime diversa sunt maxime concordant, quæ minime diversa sunt minime concordant. Terræ & aquæ simplex motus, Vita. Motus idem figuratus, moderatus, tempestivus, & singularis, Sanitas est hujus vel illius hominis. Terram inter & aquam perpetua est, secundum naturæ leges, exercitatio; si Hæc exercitatio evadat vel dolor vel pugna, si una superet alteram, oritur morbus plus minusve vehemens, aut sequitur mors. Merace (g) dejectiones periculose; Funesta pariter fibrarum ariditas. Certum ergo requiritur solidas inter & fluidas partes commercium. Hoc præstat igois infusus in terrâ, infusus in aquâ. Ista movetur ab igne, ignis ab aquâ nutritur. Quod (h) rarissimum est in aquâ, & quod rarissimum est in igne, si in hominis corpore tempeſtatem acceperint, saluberrimum habitum constituunt. Sic integer habetur partium elater, fecernendis humoribus absolutè necessarius.

I I.

QUICUNQUE (i) de naturâ humana aliùs differentes audire consuevit quoniam ad Medicinam pertineat, huic non erit commodum huncce nostrum audire sermonem. Ignis corporis agens, Aqua & Terra ejusdem ambo elementa, barba-

(a) Hipp. lib. 2.
de Diata.

(b) Hipp. lib. de
Flatibus.

(c) Hipp. lib. de
loc. in homine.

(d) Hipp. ibid.

(e) Hipp. lib. de
alimento.

(f) Hipp. lib. 2.
de Diata.

(g) Hipp. ead.
præter.

(h) Hipp. lib. de
Diata.

(i) Hipp. lib. de
Naturali humanis

ræ videbuntur voces. Familiares sunt divino senî. An hujus intelligitur genius? cujus ignoratur idioma? Alium te, quid nova significant nomina? Non tam clarè scitur, quid sint elaterium, oscillario, fermentum, spiritus animalis, Ignis, sive calor, sive motus, est e. Potentia quâ Terra diversis aquarum partibus, Aqua diversis terræ partibus continuo respondent. Terra est quicquid in corpore humano tactui resistit, Aqua, quicquid ipsi cedit. Hæc humida est, illa sicca. Utraque essentialiter non differt, solâ tantum texturâ & motû specie discrepat. Ambæ inter se reciprocant. Quod siccum est, continuo fit fluidum, & vicissim; ideo indefinens est iactura quadam quæ alimento reparatur illico, non quidem per se; Succum nutriendo idoneum è sua sede dimovet novus accedens cibus, & ad partes reficiendas haud interrupto tenore amandat. In statu sano igitur, solidi & fluidi ferè eadem permixturæ quantitas, si bene exercitia, labores, animi pathemata, inter se modum servant; si longa præsertim non fuerit inedia. In refractione primus semper instat restitutus partium tonus. Huic operi solitus cibus aliquando inutilis & nocivus. Est nonnunquam tenuioris diætæ opportunus. Qui (k) *velociore indigent appositione, per os. ceterum resistuntur*. Sunt calui in quibus sufficiens pauca (l) vini potio, vel aer liberior aut strictior, vel quies & otinus. *Modo (m) vis alimenti melior quam moles, modo alimenti moles melior quam vis, pro diversâ in solidis toni ratione.*

I I I.

HICCE partium solidarum tonus duos habet motus, unum Naturalem, alterum Adventitium, sub caloris nomine antiquitus notos. Ille ad vitam, hic ad sanitatem. Distinguitur uterque. Primus repetitur solus in ovis, feminibus plantarum, quorumcunque animalium embryonibus; Alter nascitur, ubi fit fecundatio, primum nutritionis instans. Ex fecundatione, jam Homuncio ad discernendos humores habilis. Occurrunt in ipso, occasione feminis, & majus fluidi momentum, & major fibrarum vis. Ille status diu permanere nequit, necesse est ut nutrimenti solidi pars in fluida redeat. Ex eâ auctius fluidum in peculiaris vasa fecedere cogitur. Isti motus singulares & secretorii supponunt relictum majus in villis robor, secus iners & ociosa manet fluenti copia, perditur tunc fetus, nedum evolvatur. Quicquid æconomix animalis accedit, semper ab ipsâ regi debet, excitari amat, superari non vult. *Genitura (n) in utero existens semper à corpore trahit, prout viribus valet. Vires illæ pro sexu differunt, hinc (o) membrorum conformatio longissima contingit femelle quidem, in quibus aginta duobus diebus, masculo vero diebus triginta. In matre prægnante Uterus motum habet cum Corde infantis alternantem, & ejusdem roboris; hinc à partu purgatio (p) non aliter deduci videtur quam aqua effusa in mensâ. Homo à Nutritione capit ortum, hunc servat ab eadem. Alimonia præparatio, Conformatio, Sanguinis circuitus, cujuslibet humoris Secretio, Conservatio, Evacuatio vel partita vel perennis, sunt nutritionis effectus, beneque vel male fiunt, si bene maleve nutriatur corpus. Humorum materies forsan congenita, (q) sed hic vel ille humor ut Bilis, Pituita, Sanguis, adnatus; id est, simplicioris fluidi ubique homogenei portio est, de novo accidentaliter contexta. Propria profectò humoribus data sunt organa; sic jecur, pancreas, &c. Meræ sunt corporis appendices (r). Secretionis inde legitime judicatur necessitas major ad sanitatem, quam ad vitam. Hæc & illa differunt. Qui sanus est vivit, sed qui vivit non semper est sanus. In homine ergo distinguenda sunt communis motus & commune fluidum: Distinguenda etiam particulares motus & singularia in organis & visceribus liquida. Horumce omnium actiones miscentur, non confunduntur. In somno (s) quem quis pugnare, aut pungi, aut ab alio vinciri videtur, tunc secretionem aliquam circuitui contrariam ortam esse colligimus. Motus enim communis, nutritionis beneficio, semper particulari dominans, dat (t) humoribus temperantiam inter se moderatam tum facultate, tum copâ, præsertim post mixturam.*

(k) Hipp. lib. de alimentis.

(l) Hipp. aphor. 21. sect. II.

(m) Hipp. lib. de alimentis.

(n) Hipp. lib. de Nat. part.

(o) Id. ibid.

(p) Hipp. ib. d.

(q) Hipp. lib. de genitura.

(r) Hipp. lib. de Nat. Officiis.

(s) Hipp. lib. de Insomniis.

(t) Hipp. lib. de Nat. nominis.

TO T A in nutriendo natura est. Nutritionem suam esse primarium opus demonstrat ipsemet homo, evincuntque res non naturales quibus obicitur, motibque quibus tentatur. In embryone fit simplex evolutio, auctio: (u) *Pueris ubi septem menses à nativitate impleverunt, tum alia memorabilia in corporibus sunt, tum dentes eo tempore apparere incipiunt.* Nulla fere fit humorum secretio, quandiu in utero continetur. (x) *Sanguis à matre descendens quem caro spirando atraxerit, in incrementum cedit, & si utilis non sit, in sinus membranarum secerit, que, ubi sinuate fuerint & sanguinem acceperint, secunda appellantur.* Ex eo quod pulmo in fœtu ferietur, otiosa sunt necesse est organa secretoria, nec jecur bilem, nec pancreas succum pancreaticum secerunt, nec saliva fluit, nec urina prodit, nec ipsamet tam ampla fit insensibilis transpiratio, imò (y) *soles triginta quinque ad motum requiruntur organicum.* Statim atque infans in lucem prodit, vix adhuc inchoantur secretiones, totus in nutritione videtur, pene nutritium ex ubere exepit succum, mirabiliter in dies crescit, atque ut Nomadibus (z) *corpora fluida sunt ac vasta, quod fasciis non colligantur, ita in majorem cresceret molem, si isdem non contineretur.* Sua nondum conveniente in adepta sunt figuram, secernendis humoribus destinata organa, nec idoneo donantur elatere. Infantis stomachus nec sat robustus, nec suorum salis compacta renum textura, jecur nimis adhuc molle, nec obturatum statim foramen ovale. Ex istâ singulari partium structurâ, celerior fit liquorum progressus, mera proinde partium nutritiarum appositio. Quæ resluunt ex partibus nutritis, paucum suppeditant recrementum, ipsorum pars maxima nutritioni redditur; Ipsis etiam sunt diversoria quædam, glandula scilicet Thymus, Capsula atrabillares, imò Lien & Renes præ majori sua expansione ipsa admittunt, ne in secretos humores evadant, suamque nutritiam indolem amittant, (aa) *Diutius enim similia in similibus similia esse consueverunt, & tardius judicantur propter consuetudinem & amicitiam.* Illæ partes ferè, vel earundem figura evanescent, ipsarumque cessat ulus, eâ proportionem quâ molliores aliæ infantis partes solidiorem consequuntur compagem. Puero (bb) *enim, quoniam plena adoleverit, genitura procedit.* Secernitur (cc) *& à solidis & à mollioribus partibus & ab universo humido totius corporis.* Hæc secretio, partium jam satis nutritarum fructus & index. A pari, nutritio uniuscujusque visceris est aliarum secretionum causa. Verum illud esse probant rerum non naturalium in corpore humano impressiones: aër, tempestatum mutationes, venti, regionum situs, alimenta nutritionem mutant. Mirabile inde dignoscitur in diversorum locorum incolis formæ, colorum, morum, ingenii, temperiei discrimen. (dd) *Ubi regio est nulla, aperta, neque munita silvis & aspera, queque & à frigore hiberno prematur, & à sole estivo exuratur, ibi duros & robustos reperies homines, & quibus à natura laboris tolerantia & vigilantia insti, quique mores & assuetus habent superbos & pertinaces, ad feritatem magis quam ad mansuetudinem proclives, ad artes insuper & invenientes & addiscendas ingeniosiores, tum vero ad res bellicas strenui.* Illa singularis indoles in homine pendet à nutritione partium solidarum, secretos humores consequenter moderante. Istud etiam ex morbis liquet: *Agrotae* (ee) *enim homo quum humoris aliquid aut parciù: aut abundantius fuerit, aut etiam à reliquis separatur in corpore, neque cum reliquis omnibus contemperetur.* Ubi autem in nutritionis opus admissa fuere congrua, tunc ad secernendum apta relinquuntur. Amborum materies eadem; sed forma secreti, pendet à formâ nutriti. Hinc urinx convalescentium solitam consistentiam, quantitatem, qualitatem non obtinent, nisi ubi refici cœperit corpus. Hinc Quæ celeriter egeruntur, non ideo celeriter nutriunt, sed (ff) *eorum quæ celeriter nutriunt, celeres etiam sunt egestiones.* Hinc in ægro nec sanè nec naturaliter promanat semen, nec in muliere agrotante satubriter, etsi aliquando commodè, fluunt menses. Hinc virgines fluore albo fædoque cutis colore laborantes serius florescunt. Hinc in istis affectionibus scilicet suadentur medicamenta stomachica, amara, martialia, quæ vel nutritio-

(u) Hipp. lib. de Septim.

(x) Hipp. lib. de nat. pueri.

(y) Hipp. lib. de alimentis.

(z) Hipp. lib. de ære, aquis & locis.

(aa) Hipp. lib. de Septim.

(bb) Hipp. lib. de genit.
(cc) Hipp. ibide.

(dd) Hipp lib. de ære aquis & locis.

(ee) Hipp. lib. de natura hominis.

(ff) Hipp. apud. lib. sect. II.

nem restaurant, vel fibris artificiosam constrictionem impertiunt, roburque fungunt in partibus, naturali Nutritioni licet impar, ad tempus tamen sufficiens, & huic nonnihil analogum.

V.

SECRET I ergo in homine humores succum nutritionis non conficiunt; Quo perfectior è contra fuerit nutritio, eò ipsi puriores sanioresque, Eorum Sapores, ut amaror, austeritas, aciditas, talsedo, dulcedo; Colores, ut albedo, flavities, nigror; sunt certo modo prementium fibrarum effectus. Ista pressiois species pender à nutritione; imò si ad humorum secretionem peculiaris prosunt Fermenta, si conferat quædam Pororum conformatio, (quæ tamen inutilia sunt) perfectam ipsamet supponunt partium nutritionem. Supervacanei non ideo censendi sunt humores. Corpus revera non constituunt, unde non sunt absolutè necessarij, sed sunt relativè utiles. *Si unum (gg) esset homo, nunquam sanè doleret.* Hominem ergo afficiunt, ipsum diversis mutationibus sustinendis parem reddunt, præter-naturam agunt temperiem stabiliendo, quæ levis est morbus, aut ad morbum non minima proclivitas: *quicquid (hh) esset homo molestiam afferret, hoc morbus vocatur, fumes ipsa morbus est.* Hanc abigit cibus; *similiter (ii) sitim potus sedat.* Temperiei medetur certa vitæ ratio. Ex animantibus nullum nec tot nec tantos fecerunt humores quantos Homo. Sunt quædam animalia in quibus non feceruntur saliva, sunt alia quæ urinam non fundunt, alia in quibus non bilis feceruntur. Non ergo pro quovis corpore facti videntur isti humores. Ab iis non minimè pendet voluptas, lætitia, stupiditas, perspicacitas, audacia, timiditas, constantia, prudentia. *Quid (kk) humidissimum est in igne & siccissimum in aqua, si in corpore temperamentum acceperint, sapientissimos faciunt...* quod enim minimè vicinis indiget, hoc maximè presensibus attendit. In ope nutritionis optimus solidarum partium elater, Bona, respectu corporis, causa, Felix, respectu totius Machinæ, conditio. Hicce elater semper esse debet, ut adit aut redeat sanitas. Sine eo nec remedia vim suam exerunt, nec humores agere possunt. Hic, eligendorum, id est, huic ipsi accommodandorum ad evacuationem medicamentorum solus arbiter, *Omnes (ll) per omnia sufficit.* Humores purgantium & condimentorum more agunt: succi nutritii reliquias, Bilis nempe viscosiores, Urina compactiores, Pituita serosiores eliminant. Hi liquores naturalem & indigenam in homine ponunt Medicinam. *Ab iis (mm) quacunque eveniunt in morbis separationes.* Secretio est functio quâ sanitas perficitur, setvatur, restituitur, genuinum est nostræ artis Exemplar, cuius fons bene affectitur Nutritio.

Ergo qualis Nutritio, talis Secretio.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Claudius de la Vigne de Frecheville, Medicus Regis & Domus Regiæ ordinarius.

M. Joannes-Damianus Chevalier.

M. Claudius Beumer.

M. Ludovicus de Santeul.

M. Emmanuel - Mauritius Duverney.

M. Ludovicus Claudius Bourdelin, Scholarum Professor, & Regiæ Scientiarum Academiæ Socius.

M. Raymundus-Jacob Finot.

M. Ludovicus Lemery, Medicus Regis ordinarius, Regiæque Scientiarum Academiæ Socius, & in Hortu Regio Chymici Professor.

M. Petrus le Tonnelier.

Proponebat Parisiis, JOANNES ISOARD, Reius apud Gallo-Provinciales, Baccalaureus Medicus, A.R.S.H.

1734. à sextâ ad meridiem.